

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

XV. Excommunicatio Ragenardi Comitum Senonensis, renovata adversus
Gauzfridum & Geilonem Canonicos Senonenses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

Raimundus Aureliacensis Abbas, cum consilio fratrum meorum, hoc Tutelensibus fratribus grave fore cognoscens, rogatu illorum atque humili prece, Bernardo Abbati fratri nostro & filio nostræque congregationis monacho suisque successoribus omne annuale censum remitto.

X V.

Excommunicatio Ragenardi Comitis Senonensis, renovata adversus Gauzfridum & Geilonem Canonicos Senonenses.

Ex veteri libro pontificali Ecclesie Senonensis, qui nunc extat penes clarissimum virum Antonium Vionem Herovallium.

IMMENSUS dolor nos urget ad gemitum, ac indicibilis mœstitia commoveret ad fletum, quando illos quos passio Christi à jugo diaboli redemit, & à sordibus peccatorum sacer baptismus purificavit, & Ecclesie catholice corpori sociavit, nunc iterum se ipsos sponte antiquo hosti subdere videmus, & non solum membris Christi persecutionem inferre, sed etiam contra ipsum totius creaturæ auctorem & dominum bellum moliri. Qui enim sacrosanctæ Ecclesie structores atque defensores esse debuerunt, modò venenato diaboli furore vexati, atque ferina rabie concitati, omni timore Domini postposito, & remedio pœnitentiæ neglecto, Ecclesias in Dei honore ac perpetuæ virginis Mariæ sanctique Stephani dicatas lacerare ac sine pastore esse non pertimescunt, violenter usurpantes ea unde sancta debet restaurari Ecclesia. Ammonemus etiam & ammonendo adjuramus ut incorrigibiles, & qui pestiferis & flagitiosis moribus sunt inretiti, sicut à bonis moribus sunt alienati, ita & à consortio fidelium fiant extranei. Igitur cognoscat universalis Ecclesia hostes savissimos & tyrannos improbos, adversarios & persecutores pessimos sanctæ Dei Ecclesie,

Gauzfridum atque Geilonem
 Ragenardum & Rodmundum ejus filium, corúmque
 Canonicos, præceptorum

commilitones ecclesiasticarum rerum pervasores,
 Dei contemptores, sanctorum canonum transgressores, pastoris
 sui contradictores,

quos ab ipso summo pastore Christo, & beatissima
 ejus matre Maria, atque beato Petro Apostolorum
 principe, cujus, quamvis indignus, auctoritate &
 magisterio fungor, nisi citissime se emendaverint &
 satisfaciendo commissa fideliter restituerint, eos cum
 omnibus sanctis in cælo meritis viventibus & in terra
 miraculis fulgentibus obligamus, & à nobis secun-
 dum potestatem nostræ pravitati concessam ligandi
 atque solvendi excommunicamus atque anathematis
 gladio transfigimus. Deinde excommunicamus
 G. a. u. z. f. r. i. d. u. m., G. e. i. l. o. n. e. m., Gro-
 bertum Diaconem, qui meum injustè usurpat archi-
 diaconatum, Vuangerium, Arricum, postea verò
 Ansellum, item Ansellum, Hugonem, Ansegisum,
 Balduinum, Hos & omnes qui post-
 quam archiepiscopalem suscepi benedictionem, san-
 ctum Sennensis Ecclesiæ locum ingredi non permise-
 runt more antecessorum meorum, desistentes à verita-
 te, adhærentes mendatio, insuper anathematizamus
 per Patrem & Filium & per Spiritum sanctum & per
 auctoritatem nobis à Deo concessam, ut nullam Chri-
 stianorum habeant portionem, Ecclesiámque Dei non
 ingrediantur, neque Missa eis ab aliquo celebretur,
 nisi eidem pœnæ voluerit subjacere. Nulla pro eis vel
 pro illorum offensis, nisi satisfecerint, fiat oblatio vel
 commemoratio. Non thuris neque incensi, sed neque
 sacri luminis, carne viventes vel morientes portionem
 accipiant, sed cum pravis & contra Deum tumentibus
 sanctósque lacerantibus. Fiat pars & hereditas eorum
 ignis indeficiens & cruciatus perpetuus. Maledicti
 sint in civitate, maledicti in agro. Amen. Maledicti
 sint in domibus, maledicti sint in villis. Amen. Male-
 dicti in saltibus, maledicti in aquis. Amen. Male-
 dicti sint in vicis, maledicti in plateis & in omnibus lo-
 cis. Amen. Nisi correcti existant, multiplici maledi-
 ctione induantur, Amen. A nemine sacerdotum in ar-

ticulo mortis visitentur, neque in cimiteriis Christianorum sepeliantur, sed velut cadavera foetida proiciantur. Amen. Maledicta sint horrea eorum, & maledictæ sint reliquiæ illorum. Amen. Maledicti sint ingredientés & egredientes. Amen. Percuriet eos Dominus egestate, febrî, & frigore, & æstu, & persequatur donec pereant. Amen. Sicut hæc lucerna extinguitur in oculis hominum, sic extinguantur lucernæ eorum in perpetuum. Amen.

N O T A.

EXCOMMUNICATIO ista nuper ex eodem codice ex quo nos descripsimus edita est in tomo decimo Spicilegij Dacheriani pag. 635. Quia tamen factis hæctenus cognitum non fuit quo tempore ea lata sit, quàmve ob causam, cùm præterea res sit quæ maximè pertinet ad institutum nostrum, visum est illam hæc recudere cum observationibus nostris.

Anno DCCCCLXXVI. cùm Anastasius Senonensis Archiepiscopus obiisset, Ragenardus urbis illius Comes, qui pontificatum in familiam suam inferre cupiebat, novi antistitis electionem turbavit spatio quinque mensium. Tandem Seguinus, filius sororis ejusdem Ragenardi, eo invito electus & consecratus apud Autissiodorum est III. Idus Junij. Venientem deinde eum Senonas Ragenardus aditu urbis prohibuit. *Videns hoc autem ipse Archiepiscopus*, ut ait Clarius in Chronico sancti Petri Vivi Senonensis, *omnem provinciam interdixit à Calendis Octobris usque in caput jejuniij.* Eo igitur tempore facta est ista excommunicatio adversus Ragenardum Comitem & Rodmundum ejus filium, (quem Frotmundum vocat idem Clarius) quia Seguinum, postquam archiepiscopalem benedictionem susceperat, sanctum Sennensis Ecclesiæ locum ingredi non permiserant, ut legitur in excommunicatione.

Post mortem Seguini, quæ anno DCCCCLXXI. contigit XVI. Kal. Novembris, rursùm tempestas in Ecclesiâ Senonensi. Nam cùm Frotmundus Comes, qui Ragenardo patri non ita multò antè successerat, Brunonem filium Senonibus dari veller Episcopum, eodémque tempore plurimi etiã Clericorum,

(ut Clarius ait) id est, Canonicorum, ambitionibus episcopatum appetent, ingens schisma factum est in Ecclesia, quia neque Bruno neque ullus Canonicorum qui episcopari volebant ad eam dignitatem pervenire potuit, eligentium votis in Leothericum Archidiaconum convenientibus. Ea de causa Frotmundus adversus ipsum commotus, ei post consecrationem ad sedem suam accedenti *portas clausit & urbis introitum denegavit*, ut legitur apud Tavellum. Cùm ergo eadem tum excommunicandi causâ essent quæ Seguinum adegerant ista decernere adversus Ragenardum & Rodmundum ejus filium, placuit uti eadem formula, mutatis nominibus; ita videlicet ut prioris excommunicationis nomina deleta alicubi sint cultelli ope, & in eorum locis supposita eorum nomina qui recentius excommunicabantur, supra lineam tamen ut plurimum. Uno in loco, ubi puncta literis permixta edi curavimus, duorum Canonicorum nomina in contextu orationis reposita sunt, non verò supra lineam.

Ista nos summa cura heic adnotari voluimus, ut utriusque excommunicationis tempora & nomina distinguere possent. Simul autem & diverso caractere cudi fecimus quæcunque addita secundæ excommunicationi sunt; si duo illa vocabula excipias quæ punctis permixta sunt. Quamvis enim pertineant ad secundam excommunicationem, tamen mutari non debuit neque potuit forma literarum illius lineæ. Itaque sermo uno tenore decurrens ad excommunicationem Seguini pertinet. Quæ verò supra lineas addita sunt, & diverso caractere cusa, tum etiam duo vocabula punctis permixta, ea addita sunt tempore Leotherici. Ubi autem nomina excommunicatorum ita deleta sunt ut legi omnino non possint, illic puncta substituvimus pro nominibus excommunicatorum.

